

nemlig forekommet Udvalget, at en Indtægt af 700 Rbd. for en eenlig Mand eller en Enke er højere, end at en saadan kan siges at være trængende eller at behøve yderligere Understøttelse af Raadesekretariatet. Det er denne Betragtning, at det er forekommet os, at man har sat Grændsen for høit, inden man har troet, at der kunde gøres en Indskrænkning med Hensyn til Understøttelsen fra Raadesekretariatet, der har bevæget Subcomiteen til at gjøre denne Bemærkning, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke har følt mig overbevist om, at denne Anskuelse var urigtig, efter at have hørt det, som den høitærede Finantsminister har fremsat. Jeg troer — og jeg anseer det for at være en ikke individuelt, men en temmelig almindelig Anskuelse —, at en Indtægt af 700 Rbd. er for høi, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt der maa gives Understøttelse fra Staten eller ikke. Det er naturligt, at der ikke har været Tid eller Leilighed for Udvalget til at gaae ind paa en Undersøgelse om disse Ting i det Specielle. Kun skal jeg tillade mig at anføre, at forskellige Personer jo forekomme paa flere af de forskellige Lister, at der saaledes blandt Embedsmænds Børn er opført paa den almindelige Pensionsliste ialt 1503, og at af dette Antal have 261 yderligere Understøttelse af Raadesekretariatet. Det er altsaa omtrent $\frac{1}{6}$, som har en saadan Understøttelse. Hvorvidt tværtimod denne er større, end den burde være, er Noget, jeg for Dels blikket ikke kan indlade mig paa. Kun troer jeg, at de samme Personer, som findes paa disse to Lister, ogsaa findes paa andre Pensionslister, saa at det vist var ønskeligt, at man havde en Fortegnelse over dem alle, for at man kunde komme til at undersøge, og derefter komme til Kundskab om, hvilke Beløb en enkelt Person har i Understøttelse fra alle de forskellige Kasser; thi jeg har Anledning til at troe, — skøndt jeg ikke kan sige det med

absolut Visshed, — at der blandt disse Pensionister findes enkelte, — men kun enkelte — som have Understøttelse fra de saakaldte Understøttelseskasjer i de enkelte Ministerier.

Orsted: Der er vistnok ingen Misforståelser i hvad der fra Udvalgets Side er anført om de Principer, som ere fulgte ved Udskydningen af dem, der hidtil have nydt Understøttelse af Raadesekretariatet. Man har ingenlunde antaget, at Nogen har 700 Rbd. af Raadesekretariatet. Man har antaget, at, hvad man udtrykkeligt har udtalt, og hvad der heller ikke kan være nogen Tvivl underkastet, at det Princip, var lagt til Grund, at den Person, som ialt havde 700 Rbd. og ikke havde nogen Anden at sørge for end sig selv, ikke var egnet til en Understøttelse af Raadesekretariatet, og den nævnte Sum har man troet var for høit ansat, ikke fordi man jo villigt erkjender, at der er mange Forhold, hvor det langt fra er nogen overflødig Indtægt; men den er dog, som det synes, høit over det, som man kan antage, naar der spørges om den Forsætning, hvori en Person maa antages at være, som skal være egnet til at faae en overordentlig Understøttelse af Staten. At ogsaa andre Regler ere antagne i den Betænkning, som er afgiven af de dertil udnævnte Mænd, det har heller ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed. Disse øvrige Regler turde i det Hele være temmeligt strenge, idetmindste er det forekommet mig, at de ved adskillige Leiligheder have været det. Men den af de udtalte Grundsætninger, som man har fundet at være altfor liberal, og som ikke har havt ringe Indskydelse paa Bærkets Udførelse, er det, at man har anseet 700 Rbd., som det Mindste, der var tilstrækkeligt til en Persons Underholdning, saa at den Person, der ei havde denne Indtægt, kunde egne sig til at faae Noget fra Raadesekretariatet.